24- بَابٌ تَغْلِيظِ عُقُوبَةِ مَنْ أَمَرَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ نَهَي عَنْ مُنْكَرٍ وَخَالَفَ قَوْلُهُ فِعْلَهُ

24-боб

Яхшиликка буюриб, ёмонликдан қайтариб, ўзи бунинг хилофини қилган кишига қаттиқ азоб бўлиши баёни

قَالَ اللهُ تَعَالَى : {أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالبِرِّ وَتَنْسَونَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلا تَعْقِلُونَ}.

وَقَالَ تَعَالَى : {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لاَ تَفْعَلُونَ؟ ! كَبُرَ مَقْتاً عِنْدَ اللهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لاَ تَفْعَلُونَ}.

وَقَالَ تَعَالَى إِخْبَاراً عَنْ شُعَيبٍ صَلَّى اللهُ عَلَيهِ وَسَلَّمَ : {وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَى مَا أَنْهَاكُمْ عَنْهُ}.

Аллоҳ таоло: «**Одамларни яхшиликка чорлаб, ўзларингизни унутасизларми? Ҳолбуки, ўзларингиз китоб тиловат қиласизлар. Ақлингизни юргизмайсизларми?**» (Бақара сураси, 44-оят).

«**Эй мўминлар, сизлар нега ўзларингиз қилмайдиган нарсани (**қиламиз, деб**) айтурсизлар?! Сизларнинг ўзларингиз қилмайдиган ишни (**қиламиз, деб**) айтишларингиз Аллоҳ наздида ўта манфур** (ишдир)» (Соф сураси, 2–3-оятлар), деб айтди.

Аллоҳ таоло Шуъайб алайҳиссалом ҳақларида хабар бериб, «**Мен сизларга хилоф қилиб, сизларни қайтараётган нарсани ўзим қилишни истамайман**» (Ҳуд сураси, 88-оят), деган.

205 - وَعَنْ أَبِي زَيْدٍ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدِ بْنِ حَارِثَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : «يُؤْتَـى بِالرَّجُلِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيُلْقَى فِي النَّارِ، فَتَنْدَلِقُ أَقْتَابُ بَطْنِهِ، فَيَدُورُ بِهَا كَمَا يَدُورُ الحِمَارُ فِي الرَّحَا، فَيَجْتَمِعُ إِلَيْهِ أَهْلُ النَّارِ فَيَقُولُونَ : يَا فُلاَنُ؛ مَالَكَ؟ أَلَمْ تَكُنْ تَأْمُرُ

□□□□□□ □□□□□□ :□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□ .«□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□□□□□ □□□□□ 2989 □ □3267 □] .□□□□□□□ □□□□□□□□□□].

□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□ «□□□□□□□□□□» :□□□□□□□ □□□□□□ :□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ :«□□□□□□□□□□»□□ □□□□□□□□□.

1. 205. Абу Зайд Усома ибн Зайд ибн Ҳориса розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг:

«Қиёмат куни бир киши келтирилиб, дўзахга ташланади. Унинг қорнидаги ичаклари отилиб чиқади, у уларнинг атрофида худди эшак тегирмон тоши атрофида айлангандек айланиб юради. Дўзах аҳли унинг атрофида жамланиб, «Эй фалончи! Сенга нима бўлди? Ахир сен яхшиликка буюриб, ёмонликдан қайтармасмидинг?» дейишади. «Тўғри, яхшиликка буюрардиму, ўзим шуни қилмасдим. Ёмонликдан қайтарардиму, ўзим шуни қилардим», дейди» деганларини эшитдим.

Муттафақун алайҳ.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI